

Αριθμός Απόφασης: 1241/1178/2017

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

Συγκροτήθηκε από το Δικαστή [REDACTED] Πρόεδρο Πρωτοδικών, ο οποίος ορίσθηκε ύστερα από κλήρωση, που έγινε σύμφωνα με το νόμο, χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέα.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στο Ηράκλειο στις [REDACTED], για να δικάσει την αίτηση με αριθμό κατάθεσης [REDACTED] μεταξύ:

Της αιτούσας - καθ'ής η πρόσθετη παρέμβαση: Ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία [REDACTED] [REDACTED] εδρεύουσας επί της οδού [REDACTED] ΑΦΜ [REDACTED] νομίμως εκπροσωπούμενης, που παραστάθηκε δια των πληρεξουσίων δικηγόρου της [REDACTED] [REDACTED] κατέθεσαν σημείωμα.

Της καθ'ής η αίτηση - υπέρ ής η πρόσθετη παρέμβαση: Ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία [REDACTED] [REDACTED] εδρεύουσας στον [REDACTED]

2ο Φύλλο της υπ' αριθμόν 1241/1178/2017 αποφάσεως του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Ηρακλείου (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

Συμβουλίου της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία [REDACTED]

[REDACTED] που παραστάθηκαν ο μιν 6^{ος} μετά και οι
λοιποί διά του πληρεξουσίου τους δικηγόρου Γεωργίου Πιταροκούλη, ο
οποίος κατέθεσε σημείωμα.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των
διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν
δεκτοί.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Όπως προκύπτει από τη με αριθμό [REDACTED] έκθεση
επιδόσεως της Δικαστικής Επιμελήτριας της Περιφέρειας του Εφετείου
Ανατολικής Κρήτης με έδρα το Πρωτοδικείο Ηρακλείου [REDACTED]
[REDACTED] σε συνδυασμό με την από 1-9-2017 απόδειξη παραλαβής
αντιγράφου που θυροκολλήθηκε του Αξιωματικού Υπηρεσίας του Α.Τ.
[REDACTED] Αρχιφύλακα και την από 4-9-2017
βεβαίωση της ίδιας ως άνω Δικαστικής Επιμελήτριας, που προσκομίζει
νόμιμα με επίκληση η αιτούσα, ακριβές αντίγραφο της υπό κρίση
αίτησης, με κλήση για συζήτηση για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην
αρχή της παρούσας, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στην τελευταία
(άρθρο 686 παρ. 2 Κ.Πολ.Δικ.). Συνεπώς, εφόσον η καθ' ής η αίτηση δεν
παραστάθηκε κατά τη σημερινή δικάσιμο, κατά την εκφώνηση της
υπόθεσης στη σειρά της από το οικείο έκθεμα, πρέπει να δικαστεί ερήμην
και η διαδικασία να προχωρήσει σαν να ήταν όλοι οι διάδικοι παρόντες
(άρθρα 699 και 696 ΚΠολΔ) (ΜΠΘ 6667/2011 ΤΝΠΔΣΑΘ, ΜΠΘ
8510/2010 ΤΝΠΔΣΑΘ).

Σύμφωνα με τα άρθρα 35^ο, 35β και 35γ του ν. 2190/1920, οι ελαττωματικές αποφάσεις της Γενικής Συνέλευσης διακρίνονται σε άκυρώσιμες, άκυρες και ανυπόστατες. Στην πρώτη περίπτωση οι συνέπειες του ελαττώματος επέρχονται με την προσβολή της απόφασης από τα νομιμοποιούμενα πρόσωπα. Στη δεύτερη περίπτωση, η ακυρότητα είναι αυτοδίκαιη και προτείνεται με κάθε τρόπο από όποιον έχει έννομο συμφέρον και λαμβάνεται υπόψη και αυτεπάγγελτα από το δικαστήριο, μέσα στην προθεσμία του άρθρου 35β § 4. Στην τρίτη περίπτωση οι αποφάσεις είναι ανύπαρκτες και δεν παράγουν οποιοδήποτε αποτέλεσμα. Το άρθρο 35α χαρακτηρίζει, και μάλιστα κατά τρόπο αποκλειστικό, ως ακυρώσιμες τις αποφάσεις που έχουν ληφθεί με τρόπο που δεν είναι σύμφωνος με το νόμο (οποιοδήποτε νόμο και όχι μόνο το ν. 2190/1920) ή το καταστατικό ή από ΓΣ που δεν έχει νόμιμα συγκληθεί ή συγκροτηθεί. Δηλαδή, η ακυρωσία αφορά κατ' αρχή την παράβαση διατάξεων που αναφέρονται στη διαδικασία λήψης των αποφάσεων, που οδηγούν σε οποιοδήποτε διαδικαστικό ελάττωμα. Έτσι, ακυρώσιμη είναι η απόφαση που λήφθηκε με τρόπο που δεν είναι σύμφωνος με τη διαδικασία που προβλέπει ο νόμος ή το καταστατικό. Έτσι, ακυρώσιμες είναι, μεταξύ των άλλων, οι αποφάσεις που έχουν ληφθεί χωρίς να τηρηθεί η διαδικασία του άρθρου 28 και κατά παράβαση των διατάξεων περί απαρτίας και πλειοψηφίας, η μη συνεδρίαση στην έδρα της εταιρίας ή σε άλλο νόμιμο τόπο, καθώς, κατά μία άποψη, και οι αποφάσεις που δεν είναι προϊόν γενικής συνέλευσης. Την ακύρωση νομιμοποιούνται να ζητήσουν μέτοχοι που εκπροσωπούν τα 2/100 του κεφαλαίου, με την προϋπόθεση ότι δεν παραστάθηκαν στη ΓΣ ή αντιτάχθηκαν στη λήψη της απόφασης. Η αντίθεση στη λήψη απόφασης μπορεί να αποδεικνύεται με οποιοδήποτε τρόπο. Οι ενάγοντες μέτοχοι οφείλουν να αποδείξουν ότι έχουν τις μετοχές που τους παρέχουν το δικαίωμα να ασκήσουν την αγωγή, τόσο κατά την άσκηση όσο και κατά τη συζήτησή της. Η αγωγή

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΕΛΩΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΚΑΙ
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

ακύρωσης είναι διαπλαστική, στρέφεται κατά της εταιρίας, εισάγεται στο πολυμελές πρωτοδικείο της έδρας της εταιρίας, εκδικάζεται κατά την τακτική διαδικασία και πρέπει να ασκηθεί μέσα σε αποσβεστική προθεσμία τριών μηνών από την υποβολή στην αρμόδια αρχή αντιγράφου των πρακτικών της ΓΣ κατά την οποία λήφθηκε η απόφαση ή, αν η απόφαση υποβάλλεται σε δημοσιότητα, από την καταχώρησή της στο Μητρώο. Μετά την παρέλευση της προθεσμίας αυτής η απόφαση καθίσταται οριστικά έγκυρη. Η απόφαση μέχρι την τελεσίδικη κήρυξη της ακυρότητας παράγει πλήρως τα αποτελέσματά της. Μετά την τελεσίδικη αποδοχή της αγωγής καθίσταται εξ αρχής άκυρη (άρθρο 184 ΑΚ) και η δικαστική απόφαση ενεργεί έναντι πάντων (άρθρο 35α § 9 εδ. 1) ακόμα και αν είναι καλόπιστοι, ενώ αντίθετα η απορριπτική απόφαση ενεργεί μόνο μεταξύ των διαδίκων (Αντωνόπουλος, Δίκαιο ΑΕ και ΕΠΕ σελ. 474 επ.). Δεδομένου λοιπόν, ότι ως ακυρώσιμη η απόφαση της ΓΣ συνεχίζει να είναι ισχυρή και να παράγει έννομες συνέπειες εωσότου κηρυχθεί η ακυρότητα της με τελεσίδικη δικαστική απόφαση (Γιοβαννόπουλος, ΕπισκεΔ 2008,455, σημ. 22), το άρθρο 35α § 10 ρητά προβλέπει την ευχέρεια του δικαστή να διατάξει ασφαλιστικά μέτρα, ακόμη και πριν την άσκηση της αγωγής. Τα μέτρα αυτά, συνιστάμενα σε προσωρινή ρύθμιση κατάστασης, μπορούν κατά ρητή πρόβλεψη του νόμου (άρθρο 35α § 10 εδ. β') να συνίστανται μέχρι και στην προσωρινή αναστολή ισχύος της απόφασης έως και την έκδοση οριστικής δικαστικής απόφασης, δυνατότητα που θα μπορούσε να θεμελιωθεί ούτως ή άλλως και στην αναλογική εφαρμογή του άρθρου 102 ΑΚ. Πρόκειται για γνήσια ασφαλιστικά μέτρα, τα οποία διέπονται καταρχήν από τις γενικές διατάξεις του ΚΠολΔ και για τα οποία πρέπει να πιθανολογηθούν οι γενικές και ειδικές διαδικαστικές προϋποθέσεις των ασφαλιστικών μέτρων, ήτοι η ύπαρξη επείγουσας ανάγκης ή άμεσου κινδύνου (682 § 1

ΚΠολΔ) [Κωστόπουλος, ΔΕΕ 2008,450, Μούζουλας, σελ. 463, πρβλ. ΜΠρΑΘ 4078/2008 ΕπισκΕΔ 2008,607, ΜΠρΑΘ 177/2002 ΝοΒ 2003,1654· ΜΠρΧαν 983/1997 ΕΕμπΔ 1999,325], Ωστόσο, το άρθρο 35α § 10 εισάγει τις εξής αποκλίσεις από τις γενικές διατάξεις: (α) Καταρχάς προβλέπει την αρμοδιότητα του δικαστηρίου της κύριας δίκης και πριν την έναρξη της εκκρεμοδικίας της κύριας υπόθεσης κατά παρέκκλιση από τον κανόνα του άρθρου 684 ΚΠολΔ, αφού αυτό είναι το νόημα του πρώτου εδαφίου της § 10 και όχι ότι περιορίζεται η υλική αρμοδιότητα μόνο στο δικαστήριο της κύριας δίκης κατ' αποκλεισμό των δικαστηρίων του άρθρου 683 ΚΠολΔ. (β) Στην περίπτωση που διαταχθεί ασφαλιστικό μέτρο πριν την έναρξη της εκκρεμοδικίας της κύριας υπόθεσης η προθεσμία άσκησης αγωγής ακύρωσης στην κύρια υπόθεση συντέμνεται από 30 ημέρες από την έκδοση της απόφασης των ασφαλιστικών μέτρων του άρθρου 693 ΚΠολΔ στις 15 ημέρες ή, αν η τρίμηνη προθεσμία της § 7 συμπληρώνεται σε συντομότερο χρόνο, έως τη λήξη του χρόνου αυτού (άρθρο 35α § 10 εδ. β').(γ) Το άρθρο 35α § 10 εδ. τελευταίο καθορίζει αυθεντικά τα κριτήρια που οφείλει να λάβει υπόψη και τις σταθμίσεις που οφείλει να ενεργήσει ο δικαστής, προκειμένου να διατάξει εγγυοδοσία σε βάρος του αιτούντα, όταν το δικαστήριο διατάζει την αναστολή, εξειδικεύοντας τη γενική ρύθμιση του άρθρου 694 § 1 ΚΠολΔ. (δ) Τέλος, η απόφαση που διατάσσει την αναστολή ισχύει μιας ακυρώσιμης απόφασης υποβάλεται κατά το άρθρο 35α § 11 στη δημοσιότητα του άρθρου 76, κατ' απόκλιση από τις γενικές διατάξεις. Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 34 § 1 περ. β του ν. 2190/1920 τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου εκλέγονται από τη γενική συνέλευση της εταιρείας. Συνεπώς, εφόσον πληρούνται τόσο οι γενικές όσο και, κατά περίπτωση, οι ειδικές προϋποθέσεις εκλογιμότητας και δεν συντρέχουν τα προβλεπόμενα στη νομοθεσία ασυμβίβαστα για την απόκτηση της ιδιότητας μέλους ΔΣ ανώνυμης εταιρείας, ο γενικός

κανόνας είναι ότι αποκλειστική αρμοδιότητα για την εκλογή τους έχει το ανώτατο όργανο της εταιρίας, δηλαδή η γενική συνέλευση με απόφασή της (άρθρο 34, παρ. 1, στ. β ν.2190/1920), η οποία λαμβάνεται με τη συνήθη απαρτία και πλειοψηφία, σύμφωνα με την παρ. 6 του άρθρου 29 και την παρ. 3 του άρθρου 31 του ν. 2190/1920. Μεταξύ των εξαιρέσεων που προβλέπονται στη ανωτέρω περίπτωση είναι και η περίπτωση που διαγράφεται στο άρθρο 18 §§ 3-5 του ως άνω νόμου, κατά την οποία μέλη του διοικητικού συμβουλίου διορίζονται από μετόχους. Ειδικότερα, το καταστατικό μπορεί να προβλέπει το ιδιαίτερο δικαίωμα, υπό την έννοια του άρθρου 89 εδ. 2 Α.Κ., ορισμένος ή ορισμένοι μέτοχοι και μόνο αυτοί να διορίζουν μέχρι το 1/3 τών προβλεπόμενων από το καταστατικό μελών του ΔΣ, ορίζοντας και τις προϋποθέσεις άσκησης του δικαιώματος αυτού. Το δικαίωμα τούτο μπορεί να προβλεφθεί και με τροποποίηση του καταστατικού. Όμως, αυτή προϋποθέτει ομόφωνη απόφαση των μετόχων, αφού η σχετική πρόβλεψη περιορίζει το δικαίωμά τους να εκλέγουν το ΔΣ. Το δικαίωμα αυτό παρέχεται στους μετόχους όχι ως μέλη της ΓΣ, αλλά ως πρόσωπα. Είναι προσωποπαγές και μη μεταβιβάσιμο, εκτός αντίθετης καταστατικής διάταξης. Μάλιστα, κατ' αρχή παρέχεται ανεξάρτητα από το ποσοστό συμμετοχής τους στο κεφάλαιο της εταιρίας. Το καταστατικό είναι δυνατό να αναφέρεται ονομαστικά σε συγκεκριμένο μέτοχο, να προσδιορίζει τους μετόχους με τις ιδιότητές τους από τις οποίες να προκύπτει αδιαμφισβήτητα το πρόσωπο του δικαιούχου είτε να αναφέρεται στον κάτοχο ορισμένης ανώνυμης ή ονομαστικής μετοχής που εξειδικεύεται με το καταστατικό. Εξάλλου, το δικαίωμα μπορεί να παραχωρηθεί στο μέτοχο και υπό τον όρο ότι θα συντρέξουν σ' αυτόν και άλλες προϋποθέσεις, όπως να είναι κύριος ορισμένου ποσοστού στο μετοχικό κεφάλαιο ή (και) δανειστής της εταιρίας. Παραπέρα, μπορεί να παρασχεθεί σε ένα ή σε

περισσότερους μετόχους από κοινού το δικαίωμα διορισμού ενός μόνο μέλους του ΔΣ και σε άλλον ή σε άλλους επίσης από κοινού το δικαίωμα διορισμού των υπόλοιπων μελών μέχρι τη συμπλήρωση του 1/3. Ακόμη, μπορεί να παρασχεθεί σε ένα μέτοχο ή σε περισσότερους από κοινού το δικαίωμα διορισμού του συνόλου των επιτρεπόμενων από το νόμο μελών. Το δικαίωμα του άρθρου 18 §§ 3-4 δεν ισχύει όταν διορίζεται προσωρινό ΔΣ με βάση το άρθρο 69 ΑΚ. Ο διορισμός πρέπει υποχρεωτικά να γίνεται πριν τη συνεδρίαση της ΓΣ που πρόκειται να εκλέξει το ΔΣ. Ειδικότερα, η άσκηση του δικαιώματος μπορεί να γίνει οποτεδήποτε αρκεί αυτή να γνωστοποιηθεί στην εταιρία με οποιονδήποτε τρόπο τρεις πλήρεις ημέρες πριν τη συνεδρίαση της ΓΣ. Αν ο δικαιούχος δεν ασκήσει εγκαίρως το δικαίωμά του, η ΓΣ εκλέγει το σύνολο των μελών του ΔΣ. Στην περίπτωση αυτή το δικαίωμα του μετόχου αναβιώνει όταν η ΓΣ πρόκειται να εκλέξει το επόμενο ΔΣ ή έστω κάποιο ή κάποια από τα μέλη του ΔΣ που έχασαν την ιδιότητα του συμβούλου, σύμφωνα με τα παραπάνω. Αν η αναπλήρωση του συμβούλου προβλέπεται ότι μπορεί να γίνει με απόφαση του ΔΣ, ο μέτοχος ασκεί το δικαίωμά του με ανακοίνωση προς το ΔΣ προ τριών ημερών αν το ΔΣ ανακοίνωσε σ' αυτόν τη συνεδρίαση (άρθρο 18§3 αναλογικά εφαρμοζόμενο). Εξάλλου, ο φορέας του δικαιώματος ασκώντας αυτό δεν δικαιούται να μετέχει στην εκλογή των υπόλοιπων μελών του ΔΣ (Αντωνόπουλος, ο.π. σελ. 378 επ.). Περαιτέρω, κατά το άρθρο 19 § 2 ν. 2190/1920 οι σύμβουλοι είναι ελεύθερα ανακλητοί. Η ΓΣ με τη νόμιμη, δηλαδή τη συνήθη απαρτία και πλειοψηφία, μπορεί να ανακαλέσει οποτεδήποτε και χωρίς σπουδαίο λόγο την εξουσία των μελών του ΔΣ είτε αυτά έχουν εκλεγεί από την ίδια, είτε έχουν διορισθεί από το καταστατικό ή από το ΔΣ σε αντικατάσταση συμβούλων που παραιτήθηκαν, αποβίωσαν και γενικά κατέστησαν έκπτωτοι ή προσωρινά από το δικαστήριο λόγω έλλειψης διοίκησης, καθώς και τα υποκατάστατα όργανα. Αντίθετα, η ΓΣ δεν είναι

αρμόδια να ανακαλεί τους συμβούλους που διορίζονται κατά το άρθρο 18 § 3. Αυτοί ανακαλούνται από εκείνους που τους διόρισαν και με δικαστική απόφαση. Μάλιστα, καταστατική ρήτρα που υπάγει (το διορισμό ή) την ανάκληση του ΔΣ στην εξαιρετική ΓΣ είναι άκυρη (ΣτΕ 592/2001 ΝοΒ 2002.1801, ΜονΠρΑΘ 5079/2002 ΕΕμπΔ 2002.572, ΜονΠρΑΘ 177/2002 Δελτίο Α.Ε. και Ε.Π.Ε. 2004.14). Εξάλλου, περαιτέρω περιορισμοί, όπως περιορισμοί που αφορούν την ουσιαστική σκοπιμότητα της ανάκλησης, χρονικοί περιορισμοί, περιορισμοί που υποχρεώνουν σε αιτιολόγηση ή επίκληση σπουδαίου λόγου για την άσκηση του δικαιώματος ανάκλησης, δεν είναι νόμιμοι (ΜονΠρΑΘ 1552/2003 ΔΕΕ 2003.641). Τέλος, η εκλογή (και η ανάκληση) μελών ΔΣ λαμβάνουν χώρα με τη συνήθη απαρτία και πλειοψηφία των άρθρων 29 §§ 1,2 και 31 § 1. Η δυνατότητα καταστατικής πρόβλεψης αυξημένης απαρτίας και πλειοψηφίας δεν αμφισβητούνταν μόνο πριν το ν. 2339/1995, αλλά εξακολουθεί να αμφισβητείται και μετά τις νέες διατάξεις των άρθρων 29 § 6 και 31 § 3, όπου ορίζεται ότι, όχι μόνο για ορισμένα, αλλά για «όλα» τα θέματα αρμοδιότητας της ΓΣ είναι δυνατός ο καταστατικός ορισμός αυξημένων ποσοστών απαρτίας και πλειοψηφίας. Σημειώνεται βέβαια ότι η δυνατότητα αυτή του καταστατικού για ορισμό αυξημένων ποσοστών απαρτίας και πλειοψηφίας υπόκειται στον περιορισμό ότι η απαιτούμενη από 29 το καταστατικό απαρτία για θέματα αρμοδιότητας της συνήθους γενικής συνέλευσης δεν μπορεί να ταυτίζεται ή να είναι μεγαλύτερη από εκείνη που ο νόμος προβλέπει για θέματα αρμοδιότητας της καταστατικής γενικής συνέλευσης (άρθρο 29 παρ. 6 εδ. 2). Σε κάθε περίπτωση όμως η διάταξη του άρθρου 29 §§ 5-6 δεν περιλαμβάνει και το θέμα της εκλογής του ΔΣ, αφού ο σχετικός όρος του καταστατικού θα ήταν άκυρος, ως αντίθετος σε διατάξεις που ανήκουν στον σκληρό πυρήνα του δικαίου

των ανώνυμων εταιριών, όπως εκείνη του άρθρου 19 § 2, που καθιερώνει την αρχή του μετακλητού των διοικητικών συμβούλων αλλά και εκείνες που καθιερώνουν τη σωματειακή οργάνωση και δομή της ΑΕ, η οποία υπαγορεύει τη διοίκηση αυτής από την πλειοψηφία και όχι τη μειοψηφία (ΑΠ 907/1998, ΑΠ 1987/1986 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, Καραγκουνίδης, Διοίκηση της α.ε. μετά το ν. 3604/2007, ΕπισκεΔ 2008, σελ. 361-362 και τις εκεί παραπομπές, Κ. Ρόκας, Γνωμοδ. σε ΝοΒ 1978,851). Σε αντίθετη περίπτωση, αν δηλαδή ένας τέτοιος όρος θεωρούνταν έγκυρος θα καθιερωνόταν η ανάγκη συναίνεσης και μετόχων της μειοψηφίας, γεγονός που εισάγει στον μηχανισμό λήψεως αποφάσεων της ανώνυμης εταιρίας το, ξένο προς την κεφαλαιουχική της δομή, προσωπικό στοιχείο, το οποίο αλλοιώνει την αρχή της αναλογίας των μετοχικών δικαιωμάτων αφού για τον ορισμό της διοίκησης της ανώνυμης εταιρίας, δεν επαρκεί πλέον το μέτρο της κεφαλαιακής απόλυτης πλειοψηφίας (Μαστροκώστας, Η ελευθερία διαμόρφωσης στο καταστατικό ανώνυμης εταιρίας των δικαιωμάτων των δικαιωμάτων εκλογής και αντικατάστασης των μελών του διοικητικού συμβουλίου ΧρΙΔ 2004.289 σελ. 290-291). Η αντίθετη άποψη, κατά την οποία η βούληση των συμβαλλομένων μπορεί να τροποποιήσει τους κανόνες αυτούς με την υιοθέτηση προσωπικών στοιχείων στις κεφαλαιουχικές (σωματειακά οργανωμένες) εταιρίες ή με την πρόσδοση κεφαλαιουχικών στοιχείων στις προσωπικές εταιρίες υπό την προϋπόθεση βέβαια ότι οι ρυθμίσεις αυτές δεν αντίκεινται σε διατάξεις αναγκαστικού δικαίου δεν κρίνεται πειστική στην προκειμένη περίπτωση, και για τον επιπλέον λόγο ότι δυσχερώς μπορεί να παρακάμψει ότι το δικαίωμα ανακλήσεως των μελών ΔΣ είναι αναγκαστικού δικαίου και σε αυτό δεν μπορούν να τεθούν κανενός είδους περιορισμοί [Περάκης (Λιβαδά), Το Δίκαιο της Ανώνυμης Εταιρίας, Γ' εκδ., άρθρα 18 αριθ. 59-61, άρθρο 19 αριθ. 14]. Επιπλέον, όπου ο νομοθέτης ήθελε να δώσει το εξαιρετικό δικαίωμα

2/10
1/10/2008

στους μετόχους της μειοψηφίας να έχουν πρόσβαση στο ΔΣ, το προέβλεψε ρητά στο άρθρο 18 §§ 3-5 του ν. 2190/1920, σύμφωνα με τις ρυθμίσεις του οποίου περιόρισε τον αριθμό των μελών που μπορούν να διορίζουν ορισμένοι μέτοχοι στο 1/3 των μελών του ΔΣ. Αντιθέτως βέβαια, αν εξαρτιόνταν η εκλογή ΔΣ από τη συναίνεση του 1/3 του μετοχικού κεφαλαίου πλέον μίας ψήφου, τότε τίποτα δεν θα εμπόδιζε και την επιβολή περισσότερων μελών ΔΣ από το μειοψηφικό αυτό ποσοστό, στο οποίο ενδεχομένως θα υπέκυπτε η πλειοψηφία του μετοχικού κεφαλαίου υπό το φόβο της αδυναμίας συγκροτήσεως του ΔΣ και της συνακόλουθης αδρανοποίησης της εταιρείας, κατάσταση που επιδοκιμαζόμενη από το δίκαιο θα απομακρυνόταν από το νομοθετικό πρότυπο της ΑΕ και θα δοκίμαζε τα όριά του.

Στην προκειμένη περίπτωση, η αιτούσα, ως μέτοχος της καθ' ης και συγκεκριμένα ως κάτοχος μετοχών που αντιπροσωπεύουν το 35% του μετοχικού κεφαλαίου αυτής, εκθέτει ότι με ακυρώσιμη απόφαση της Γενικής Συνέλευσης της καθ' ης, η οποία αντίκειται σε ρητή διάταξη του καταστατικού αυτής, ανακλήθηκε το Διοικητικό Συμβούλιο της τελευταίας και εξελέγη νέο, στο οποίο δεν συμμετέχουν μέλη οριζόμενα από την αιτούσα, απόφαση στην οποία η ίδια ρητά αντιτάχθηκε. Ειδικότερα δε ιστορεί ότι η καθ' ης με την από [REDACTED] απόφαση της Γενικής Συνέλευσης των μετόχων αποφάσισε την αντικατάσταση όλων των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, απόφαση στην οποία η ίδια, ως μέτοχος - επικαρπώτρια του 35 % των μετοχών της καθ' ης, αντιτάχθηκε ρητά. Εκθέτει δε ότι με την απόφαση αυτή παραβιάστηκε η οριζόμενη στο καταστατικό ελάχιστη πλειοψηφία για την λήψη απόφασης περί ανάκλησης / αντικατάστασης / εκλογής διοικητικού συμβουλίου (άρθρα. 15 και 19 καταστατικού), ήτοι αυτή των 2/3 άλλως 66,67% του μετοχικού κεφαλαίου, δεδομένου ότι η ανωτέρω προσβαλλομένη

απόφαση περί αντικατάστασης του Δ.Σ. ελήφθη με πλειοψηφία 65% του μετοχικού κεφαλαίου και επιπρόσθετα (αναφέροντάς το διηγηματικά) ότι δύναμει του άρ. 8.1 του συμβολαίου μεταβίβασης σε αυτήν της επικαρπίας των μετοχών της από τις [REDACTED] και έπειτα, το Δ.Σ. της καθ'ης θα απαρτίζεται από πέντε μέλη, τρία εκ των οποίων διορίζονται από την αιτούσα και δύο από τους λοιπούς μετόχους, πλην όμως το νέο Διοικητικό Συμβούλιο δεν περιλαμβάνει μέλη ορισθέντα από αυτήν. Με βάση το ιστορικό αυτό και επικαλούμενη περαιτέρω επείγουσα περίπτωση και συγκεκριμένα κίνδυνο για τα εταιρικά συμφέροντα της καθ'ης αλλά και τα συμφέροντα της μειοψηφίας των μετόχων της όπως η ίδια, ζητεί να ανασταλεί η ισχύς της προαναφερόμενης από [REDACTED] απόφασης της Τακτικής Γενικής Συνέλευσης, μέχρι την έκδοση τελεσίδικης απόφασης επί της ως άνω αγωγής της καθώς και να καταδικαστεί η καθ'ης στην καταβολή της δικαστικής της δαπάνης. Με το ως άνω περιεχόμενο και αίτημα, η αίτηση αρμόδια καθ' ύλη και κατά τόπο φέρεται για να δικαστεί από το Δικαστήριο τούτου (άρθρο 683 παρ. 1 και 4 Κ.Πολ.Δ., κατά την προκειμένη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (686 επ. Κ.Πολ.Δ.). Κατά την επ' ακροατηρίω συζήτηση της υπόθεσης παρενέβησαν νομίμως κατ' άρθρα 80, 176, 182, 686 ΚΠολΔ υπέρ της ερημοδικασθείσας καθ'ης οι προσθέτως παρεμβαίνοντες, επικαλούμενοι έννομο συμφέρον τους ως μέτοχοι της καθ'ης και επιπλέον οι πρώτος, δεύτερος, τρίτος και έκτος εξ αυτών ως μέλη του προηγούμενου Διοικητικού Συμβουλίου, και ισχυριζόμενοι ότι η υπό κρίση αίτηση είναι απορριπτέα ως νομικά και ουσιαστικά αβάσιμη, για τους λόγους που αναπτύσσονται αναλυτικά, ζητούν να γίνουν δεκτές οι πρόσθετες παρεμβάσεις και να απορριφθεί η υπό κρίση αίτηση. Η ανωτέρω αίτηση, σύμφωνα και με τις νομικές σκέψεις που προηγήθηκαν πρέπει να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμη, δεδομένου ότι με την από [REDACTED] [REDACTED] απόφασή της η Τακτική Γενική Συνέλευση προέβη με ποσοστό 65

7ο Φύλλο της υπ' αριθμόν 1241/1178/2017 αποφάσεως του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Ηρακλείου (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

% του καταβεβλημένου μετοχικού κεφαλαίου σε ανάκληση και αντικατάσταση των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου της καθ'ής ασκώντας νόμιμο δικαίωμά της που πηγάζει από τα άρθρα 34 § 1 στοιχ. β σε συνδυασμό με τα άρθρα 29 § 1 και 31 § 1 του ν.2190/1920 και χωρίς να περιορίζεται στις ενέργειες της αυτές από τα άκυρα και με αριθμούς 15 § 1 δ, § 4 και 19 § 3 άρθρα του καταστατικού της καθ'ής δυνάμει των οποίων για την ανάκληση και αντικατάσταση των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου απαιτείται εξαιρετική πλειοψηφία των 2/3 του μετοχικού κεφαλαίου. Επικουρικά δε, ακόμα και αν γίνονταν δεκτή και η αντίθετη άποψη (δηλαδή, της δυνατότητας καταστατικής πρόβλεψης αυξημένης πλειοψηφίας για την ανάκληση/εκλογή νέου ΔΣ) και πάλι οι συγκεκριμένες διατάξεις του καταστατικού θα ήταν άκυρες σύμφωνα με τα άρθρα 29 § 6 και 31 § 4 του ν. 2190/1920, ενόψει του γεγονότος ότι προβλέπουν αυξημένη πλειοψηφία (:2/3 του καταβεβλημένου μετοχικού κεφαλαίου) που ταυτίζεται με εκείνη που προβλέπεται για τη λήψη αποφάσεων για τα θέματα του άρθρου 29 §§ 3,4,5,6 του ν. 2190/1920. Τέλος, απορριπτομένης της αιτήσεως τα δικαστικά έξοδα των προσθέτως παρεμβαίνοντων και των καθ'ών η πρόσθετη παρέμβαση θα πρέπει να συμψηφιστούν λόγω του ιδιαίτερα δυσχερούς της ερμηνείας των κανόνων που εφαρμόστηκαν (άρθρο 179 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Συνεκδικάζει την αίτηση και την πρόσθετη παρέμβαση ερήμην της καθ'ής η αίτηση – υπέρ ής η πρόσθετη παρέμβαση και κατ' αντιμωλία των λοιπών

Απορρίπτει την αίτηση